

தெனியான் (1942)

இவரது இயற்பெயர் கந்தையா நடேசு. யாழ்ப்பாணத்தில் பொலிகண்டியைச் சேர்ந்தவர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். 'விவேகி' சஞ்சிகையில் வெளியாகிய 'பிணைப்பு' என்ற சிறுகதை மூலம் எழுத்துலகிற்கு வந்தவர். 1973 இல் வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளிவந்த 'விடிவை நோக்கி' இவரது முதல் நாவல் ஆகும். இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

நான் அப்ப ஐந்தாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

எங்களுக்கு வந்து வாய்த்த வகுப்பாசிரியர் சற்று வித்தியாசமான ஒருவர். வெகு குதூகலமான ஆள். வகுப்பில் எங்களை எப்பொழுதும் கலகலப்பாக வைத்திருப்பார்.

அவர் வகுப்பறைக்குள் வந்து சேரும் காட்சியைக் காண்பதற்கு நாங்கள் பெரும் ஆவலுடன் காத்திருப்போம். அந்த அரிய காட்சியைத் தினமும் காண்பது

நாங்கள் பெற்ற பெரும்பேறு என்று சொல்ல வேண்டும்.

அவர் ஒரு நாடக நடிகன்போல அங்கு வந்து தோன்றுவார். வரவுப்பாடல் ஒன்றைப் பாடிய வண்ணம் நடிகன் அரங்கில் வந்து சேருவது போல அவர் பாட்டோடுதான் வருவார். அப்பொழுது நிமிர்ந்த மெட்டான ஒரு துள்ளல் நடை இருந்தாற்போல அவரிடம் வந்து சேர்ந்துவிடும். அது அவருக்கு இயல்பான ஒரு நடை அல்ல என்பது சற்று உன்னிப்பாக நோக்கினால் மெல்லப் புலப்படும்.

அன்றும் அவர் வழமைபோல நடந்து வந்தார்.

“வணக்கம் ஸேர்” நாங்கள் அனைவரும் பணிவாக எழுந்து நிற்கின்றோம்.

“இருங்கள் இருங்கள்....”

மஹரிஷியின் திவ்விய தரிசனத்துக்காகக் காத்துக்கிடக்கும் பக்தர்கள் முன்னே திடீரெனத் தோன்றி இரு கரங்களையும் மேலே தூக்கி ஆசீர்வாதிப்பதுபோல தாளலயத்துடன் கரங்களை அசைக்கின்றார். நாங்கள் ஆசீர்வதிக்கப் பெற்றவர்களாக மெல்ல அமருகின்றோம்.

அவர் எங்களை முகம் நோக்கி நிற்கின்றார். அவருக்குப் பின்னே அவருக்குரிய மேசை. இரண்டு அடிகள் பின்னோக்கி மெல்ல நகர்ந்து அந்த மேசை விளிம்பில் மெதுவாகத் தனது பிருஷ்டத்தை வைக்கின்றார். பின்னர் வலது காலைத் தூக்கி சுற்று மடித்து இடது தொடையின் மேல் போட்டுக்கொண்டு ஒற்றைக் காலில் ஊன்றி நிற்கின்றார். ஆகா.. ஆகா.. என்ன அற்புதம் என்ன அற்புதம்! வேய்ங்குழல் ஊதும் கண்ணனை நேரில் கண்டதில்லை. ஒவியங்களில் அவரைப் பார்த்திருக்கிறோம். சாட்சாத் அந்தக் கண்ணபிரானே பூமிக்கு இறங்கி வந்து காட்சி தருவது போல அவர் எங்கள் முன் தோன்றுகின்றார்.

அவரின் சிரித்த விழிகள் மெதுமெதுவாக எங்களை நோக்கி நோட்டமிட்டு மேய்ந்து வருகின்றன. பின்னர் ஏதோ ஒரு இராகத்தைப் பாடப்போகும் பாவனையில் தொண்டையைச் செருமிச் செருமி சரிசெய்து கொள்ளுகின்றார். நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். வழமைபோல ஒரு இராகம் பிறக்கப் போவதை. அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. மீண்டும் ஒரு செருமல் அதன் பிறகு “பிள்ளைகளே உங்களுக்குச் சந்தோஷமான ஒரு செய்தி சொல்லப் போகிறேன்” எனக் கூறிக்கொண்டு எங்கள் முகங்களை துல்லியமாக மீண்டும் நோக்குகின்றார்.

எங்களுக்கு மனதில் திடீரென ஆவல் எழுந்து பொங்கி வழிகிறது. அவர் தனது முகத்தில் புன்னகை ஒளிரவிட்டு மௌனமாக நிற்கின்றார்.

மகிழ்ச்சியான செய்தியானால் காலந்தாழ்த்தாது உடனே சொல்லி வைத்துவிட வேண்டும். துயரமான செய்தியானால் கொஞ்சம் தாமதித்து மெல்லச் சொல்லலாம்.

இதுகூடவா அவருக்குத் தெரியாது?

எங்கள் உள்ளங்களில் ஆவலைத் தூண்டிவிடும் உத்திதான் இந்த மௌனம்.

எங்கள் எல்லோருடைய கவனமும் தன்னை நோக்கித் திரும்பி இருக்கின்றது

என்பதை அவர் அவதானித்துத் தீர்மானித்துக் கொண்டு திருப்தியாக மெல்லத் தலை ஆட்டுகிறார்.

திரும்பவும் ஒரு சங்கீதச் செருமல்.

அதன் பின்னர் “உங்களை நான் ஒரு ரூர் கூட்டிக்கொண்டு போகப் போகிறேன். ரூர் என்றால் சுற்றுலா, தெரியுந்தானே! வர விருப்பமானவர்கள் கை உயர்த்துங்கோ!” என்று கேட்கின்றார். அட அதற்கா இத்தனை ஆலாபனைகள்! சட்டென்று சொல்லி இருக்கலாமே!

நான் பட்டென்று எழுந்து நிற்கின்றேன். அவருக்கு வெற்றிப் பெருமிதம் குறிப்பாக என்னைப் பார்த்து சொண்டுக்குள் சிரிக்கின்றார். பிறகு, “கையைத்தான் உயர்த்தச் சொன்னேன்” என்கின்றார்.

வகுப்பில் எல்லோரும் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். கேலியாகச் சிரிக்கிறார்கள். எனக்குப் பெரிய வெட்கமாப் போச்சு. சட்டென்று வாங்கின் மீது திரும்பவும் குந்துகின்றேன். ஆனால் மனதில் எழுந்த ஆவல் அடங்குவதாக இல்லை. வலது கரத்தைத் தூக்கி நல்ல உயரமாக உயர்த்திக் காட்டுகிறேன். என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தவர்கள் இப்ப சிரிக்கவில்லை. கொஞ்சம் சுணங்கி தயங்கித் தயங்கி ஒவ்வொருவராகக் கை உயர்த்துகின்றார்கள். இப்ப வகுப்பறைக்குள் கைகளை நட்டு வைத்தது போல எல்லோருடைய கைகளும் உயர்ந்து நிற்கின்றன.

ஆசிரியர் முகம் மலருகின்றது. இணக்கமாக என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார். அவர் சிரிப்பு எனக்குத் தெரிவிக்கும் நன்றிச் சிரிப்பு என்பது எனக்குத் தெரியும். எனக்கு மனதளவில் சொல்ல முடியாத பெருமை. பெரிய காரியமொன்றைச் சாதித்துவிட்டதான புளுகம். ஆசிரியர் மாணவன் எனக்கு நன்றி தெரிவிப்பதென்பது சாதாரணமான ஒரு காரியமா? அதன் பிறகு வகுப்பில் என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. வகுப்பு எப்ப முடியும்? வீட்டுக்கு எப்ப போய்ச் சேருவேன்? என்று துடித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

நான் வீடு வந்து சேர்ந்தேன். எப்படி வந்தேன் நடந்தா, பறந்தா? அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. வீட்டுப் படலையைத் திறந்தடித்துக்கொண்டு துள்ளிக்குதித்து உள்ளே ஓடி வருகிறேன். “அம்மா.. அம்மா.. அம்மோய்..” அம்மாவின் அசுவை இல்லை. “இந்த நேரம் அம்மா எங்கே போயிருப்பா? அடுக்களைக்குள்ளேதானே இருப்பா! அம்மோய்.. அம்மோய்” அடுக்களைக்குள் பாய்கிறேன்.

அம்மா அடுப்புக்கு முன் குந்தியிருக்கின்றா. அடுப்பில் மீன் குழம்பு கொதித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அகப்பையை வைத்து அம்மா துழாவிக்கொண்டிருக்கிறா. அம்மாவுக்கு வியர்த்துக் காட்டுகிறது. அம்மாவின் மூக்குத்திக் கல்லு மாதிரி வியர்வைத் துளிகள் நெற்றியில் கன்னத்தில் கழுத்தில் மின்னுகிறது.

வியர்வையால் குளித்து அம்மாவின் சட்டை நனைந்து கிடக்கிறது. அடுப்பு வெளிச்சம் முகத்தில் விழுந்து அம்மா நல்ல ஓவியமாகத் தோன்றுகின்றா. அம்மா நல்ல வடிவு. இப்ப அம்மாவுக்கு அவசரம். ஐயா சாப்பாட்டுக்கு வருகிற நேரம். எனக்குள்ள அவசரம் அம்மாவுக்குத் தெரியாது. திரும்பவும் “அம்மா...” என அழைக்கிறேன். அம்மாவின் முழுக் கவனமும் குழம்பு பொங்கி வழிந்து விடக்கூடாது என்பதில். எனக்குள் ஆவல் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருப்பது அம்மா அறியமாட்டா.

“அம்மா நாங்கள் ரூர் போகிறம்”

“முதல் புத்தகத்தைக் கொண்டுபோய் வைச்சிட்டு உடுப்பை மாத்து. உனக்கு எல்லாத்துக்கும் அவசரக்குணம்”

“அம்மா நானும் போகப் போறன்”

“முதலில் சொன்னதைச் செய். உனக்காக அம்மியிலே அரைச்சுக் குழம்பு காய்ச்சி வைச்சிருக்கிறன். கால் முகம் கழுவிக்கொண்டு வா”

“ஓமெண்டு சொன்னால்தான் சாப்பிடுவன்”

“ஓகோ... இப்பவே பிடிவாதம் பிடிக்கத் துவங்கிவிட்டாய்”

“அம்மோய்... சொல்லுங்கம்மோய்”

“நான் என்ன சொல்லுகிறது? ஐயா வாற நேரம், வந்தாப் போல கேள்”

சட்டிக்குள்ள குழம்பு இப்பத்தான் கொதி அடங்கிப் போனது. அம்மா இப்பத்தான் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கிறா. ‘என்னவாம்..?’ முற்றத்தில் சயிக்கிளை நிறுத்திக்கொண்டு ஐயா கேட்கிறார். கடையைப் பூட்டிக்கொண்டு மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்காக இப்ப வந்திருக்கிறார்.

“பிறகு கேளுங்கோ.. முதல் வந்து சாப்பிடுங்கோ”

“என்னவாம் பிள்ளை?” கேட்டுக்கொண்டு அடுக்களை விறாந்தைக்கு ஏறி வருகிறார்.

அம்மா அடுக்களைக்குள். ஐயா விறாந்தையில். நான் அம்மாவுக்கு அருகே மௌனமாகி நிற்கின்றேன்.

“சொல்லன்” - அம்மா.

“அம்மா சொல்லுங்கோ..” மெல்லச் சினுங்குகிறேன்.

“எல்லாத்துக்கும் ஆயித்தம். சொல்லத்தான் பயம். ரூர் போகப் போகினமாம்”

“சின்னப் பிள்ளைக்கு என்ன ரூர்? நீ துருதுரெண்டு இதிலே நிக்கிறன் எண்டு அதிலே நிப்பாய்..”

“வகுப்பிலே எல்லாரும் போகினம் ஐயா”

“வகுப்பிலே எத்தினை பேர்?”

“முப்பது”

“எங்கை கூட்டிக்கொண்டு போகப் போகினம்?”

“யாழ்ப்பாண குடாநாடு”

எனக்கு மனதில் நம்பிக்கை பிறந்துவிட்டது.

“கைதடி செவிடர் - குருடர் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம் தொல்பொருட்காட்சி சாலை, கோட்டை, காங்கேசன்துறை சீமேந்து தொழிற்சாலை, கீரிமலைக்கேணி..” மூச்சு விடாமல் நான் அடுக்கிக்கொண்டு போகின்றேன்.

“ஆர் உங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போறது?”

“எங்கடை ஸேரும், இங்கிலீசு ரீச்சரும்..”

“வேறை”

“ஐயா, அம்மா விரும்பினால் வரலாமாம்”

“அப்ப நானும் வருகிறன்”

எனக்கு மனதில் ஒரே வியப்பு. ஐயாவுக்கும் இந்த இடங்கள் தெரியாது என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறேன். மனதில் எழுந்த சந்தேகத்தை சட்டென்று கேட்டுவிடுகின்றேன்.

“ஐயாவை ஸேர் மார் ரூர் கூட்டிக்கொண்டு போகயில்லை. அதுதான் ஐயாவுக்கு இந்த இடங்கள் தெரியாது”

ஐயா வாய் திறந்து ‘ஹ..ஹ..ஹ’ என்று வெற்றிலைக் காவி தெரியக் குலுங்கக் குலுங்கப் பெரிதாகச் சிரிக்கின்றார். ஐயாவின் செல்ல வண்டி மேலும் கீழும் ஆடுகிறது.

அம்மா முந்தானையை இழுத்து வாயைப் பொத்திக்கொண்டு மெல்லச் சிரிக்கிறா.

இருவரும் ஏன் சிரிக்கின்றார்கள் என்று எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. சிலசமயம் இவர்கள் இப்படித்தான் எனக்கு விளங்காமல் கள்ளச் சிரிப்புச் சிரிப்பார்கள். நான் இருவருக்கும் நடுவில் பேந்தப் பேந்த முழித்துக்கொண்டு நிற்கின்றேன்.

பிறகு அம்மா சொல்லுகின்றா “உனக்குத் துணையாக ஐயா வரப் போகிறார்”.

“முப்பது பேர் எல்லாரையும் அவையளுக்குக் கட்டி மேய்க்க ஏலாது. எங்கடை பிள்ளையை நாங்கள்தானே பார்க்க வேண்டும்?”

கடையைப் பூட்டிவிட்டு ஐயா புறப்பட்டு என்னோடு ரூர் வந்தார்.

கதிரை ஒன்றைத் தூக்கி வந்து முற்றத்தில் வைத்து அதில் அம்மா அமர்ந்திருந்து கூந்தலைக் குலைத்து இடது தோளின் மேலாக மார்பினில் தொங்கவிட்டு சீப்பினால் வாரிக் கொண்டிருக்கிறா. தலைவாரி முடிந்ததும் நேரே கிணற்றுக்குப் போவா குளிப்பதற்கு. புழுக்க காலமானால் அம்மா மாலையில் குளிப்பதுதான் வழக்கம். இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என தீர்மானித்துக்கொண்டு நான் அம்மாவை அணுகுகின்றேன்.

“அம்மா குளியுங்கோவன். நான் அள்ளித் தாறன்”

“என்ன இருந்தாப் போல அம்மாவிலே இரக்கம் வந்துவிட்டுது? சுத்தி வளைக்காமல் சங்கதியைச் சொல்லு?”

“ஒண்டுமில்லை அம்மா”

“கள்ளா பொய் சொல்லாதே. உன்னை எனக்குத் தெரியும்”

“அம்மா எல்லோரும் படம் பார்க்கப் போறான்கள். நானும் போகப் போறன்”

அம்மா கூந்தல் வாருவதை நிறுத்திக்கொண்டு தலைநிமிர்ந்து கோபமாக என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றா,

“ஓ.. ஓ.. நீ இப்ப கடுக்கண்டிட்டாய். இரவு நேரம் படம் பார்க்க தியேட்டருக்கு வெளிக்கிட்டிட்டாய்”

“இரவு இல்லை. நாளைக்குச் சனிக்கிழமை. பகல் மெற்னி ஸோவுக்கு”

“உந்தப் படங்களை உண்மையான வாழ்க்கை எண்டு நம்பி இந்தக் காலத்துப் பெடியள் பெட்டைகள் கெட்டுப் போகுதுகள்”

“இது நல்ல படம். ஸேர்தான் போய்ப் பார்க்கச் சொன்னவர்”

“என்ன படம்”

அம்மா கொஞ்சம் இறங்கி வந்துவிட்டா போல எனக்குப் புலப்படுகின்றது. நம்பிக்கையுடன் சொல்லுகின்றேன்.

“சம்பூரண ராமாயணம்”

அம்மா அடுத்து என்ன சொல்லப் போறா என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் எதிர்பார்த்தது போல “ஐயா வந்தாப்போல கேளன்” என்கிறா. எனக்கு உள்ளூர எரிச்சல் வந்துவிடுகிறது.

“என்ன கேட்டாலும் ஐயாவைக் கேள்.. ஐயாவுக்குச் சொல்லு.. பகல் நேரந்தானே! ஐயாவுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டு வந்தால் என்ன?”

அம்மா தலையை வேகமாக சீவி கூந்தலை பின்புறம் எடுத்து இரு கரங்களையும் தூக்கி குடுமியை முடிந்த வண்ணம் பற்களை நெருடிக்கொண்டு எழுகின்றா.

“என்ன சொன்ன நீ.. என்ன சொன்ன நீ.. பொய்யும் புரட்டுமாக நடக்கப் போகிறியே? ஐயாவைக் கேட்காமல் வேறை ஆரைக் கேட்கிறது? தோளுக்கு மிஞ்சினால் தோழன் எண்டது பொய் இல்லை. நீ உன்ரை எண்ணப்படிதான் நடக்கப் போறாய் போலக் கிடக்கு”

“நான் அப்படி நடக்க மாட்டன் நீங்கள் சொல்லுங்கோ எண்டுதானே கேட்டனான்!” அம்மாவை மெல்லச் சமாதானம் பண்ணப் பார்க்கிறேன்.

“தலை இருக்க வால் ஆடக்கூடாது. எல்லாத்துக்கும் ஐயா வரட்டும்” சொல்லிக்கொண்டு அம்மா கிணற்றடியை நோக்கிப் போகின்றா.

ஐயாவின் வருகையை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றேன். ஐயா வீடு வந்து சேர இரவு ஒன்பது மணி ஆகிப் போனது.

“நான் சொல்லவேனே... உனக்கு எல்லாத்துக்கும் அவசரமெண்டு. நீ கொஞ்சம் பொறுமையாய் இரு. ஐயா சாப்பிட்டு முடிஞ்ச ஆறுதலா இருக்கேக்க கேட்க வேணும்.

இப்ப கதைச்சால் எல்லாம் பிசகிப் போகும்”.

அம்மா அனுபவப்பட்டவ. வாழ்க்கையை விளங்கிக் கொண்டவ. ஐயாவை எப்படி வழிக்கு கொண்டு வருவது என்பது அவவுக்குத் தெரியும். எனக்குத்தான் பொறுமையாக இருக்க இயலவில்லை. மேசைமீது புத்தகத்தை விரித்து வைத்துக்கொண்டு படிப்பதுபோலப் பாசாங்கு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஐயா சாப்பாடெல்லாம் முடிந்து விறாந்தைக்கு வந்து கன்வேஸ் கட்டிலில் ஆசவாசமாக மெல்லச் சரிந்து கண்களை மெல்ல மூடுகிறார். விறாந்தையில் கம்பியில் தொங்கும் அரிக்கன் லாம்பு மின்னிமின்னிக் கண் சிமிட்டிக் கொண்டு கிடக்கிறது.

எனக்கு வேகமாக இதயம் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஐயா கட்டிலில் கிடந்து அப்படியே சில சமயம் கண் அயர்ந்து விடுவார். பின்னர்தான் எழும்பிச் சென்று படுக்கையில் ஒழுங்காகப் படுத்துக்கொள்வார்.

இன்றும் அப்படி நடந்துவிட்டால்...? சற்றுநேரம் கழிந்து “இஞ்சாரப்பா... அந்தத் தீப்பெட்டியைக் கையோடை கொண்டுவா” ஐயா குரல் கொடுக்கின்றார்.

அம்மா அடுக்களையைப் பூட்டி கையில் திறப்பை எடுத்துக்கொண்டு தீப்பெட்டியுடன் ஐயாவை நோக்கி ஒரு மந்தகாசச் சிரிப்புடன் வருகின்றா. இந்தச் சிரிப்பு ஐயாவை வசியப்படுத்தும் போதைப் பொருள். இந்தச் சாகசங்கள் எல்லாம் எங்கே படித்தாவோ?

தீப்பெட்டியை ஐயா கையில் கொடுத்துவிட்டு கட்டில் அருகே அம்மா குந்திவிடுகின்றா.

எப்போதாவது ஒருநாள் அம்மா இப்படிப் போய்க் குந்திவிடுவது வழக்கம். அன்று முக்கியமான சங்கதி ஏதோ இருக்கிறது என்பது ஐயாவுக்குத் தெரியும்.

ஐயா சுருட்டை மூட்டி மெல்ல மெல்லப் புகையை இழுத்து விட்டுக்கொண்டு அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்.

“என்ன சங்கதி?”

“ஒண்டுமில்லை. தம்பி படம் பார்க்கப் போறானாம்” அம்மா இழுத்துப் பறித்து மெல்லச் சொல்லுகிறா.

“எல்லாம் நீ அவனுக்கு குடுக்கிற செல்லம்”

“இல்லையப்பா.. கூடப்படிக்கிற பெடியள் எல்லாம் போகுதுகள்”

“போகட்டன். இவருக்கு இப்ப வால் முளைச்சிட்டுது” ஐயாவின் குரலில் கொஞ்சம் காரம் ஏறுகிறது.

“கோபிக்காதையுங்கோ. சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கோ. சம்பூரண ராமாயணம்... பாக்கத்தானே வேணும். நாளைக்கு மெற்றி ஸோவுக்கு போறானாம்”

“சிநேகிதன்மாரோடை ரவுணுக்கு சயிக்கிளிலே போக வெளிக்கிட்டிட்டார். எத்தனை கார்.. லொறி வரும். வேறை கதை வேண்டாம். போகேலாது எண்டு சொல்லு”

ஐயா கட்டிலில் பின்புறமாகச் சார்ந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு சுருட்டுப் புகையை இழுத்துவிட ஆரம்பித்துவிட்டார். இனி அவரோடு பேசுவதில் பயனில்லை என்று அம்மா உணர்ந்துகொண்டு சிறிது நேரம் பொறுத்து அங்கிருந்து எழுந்து போகின்றா.

எனக்கு குமுறிக்கொண்டு வருகிறது. நண்பர்களுடன் சேர்ந்து வருவதாக நான் அவர்களுக்குச் சொல்லி வைத்தேன். அவர்கள் முகத்தில் இனி நான் எப்படி முழிப்பது? அவர்கள் என்னைக் கேலியும் கிண்டலும் பண்ணப் போகிறார்கள். என்ன செய்யலாம்? நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

மற்றையவர்களை எதிர்த்து நின்று காரியம் சாதிக்க இயலாத பலவீனமானவன் அவர்களின் கருணையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு வழி, தன்னைப் பட்டினி போடுதல். நான் உண்ணாவிதப் போராட்டம் ஆரம்பித்து விட்டேன்.

மறுநாள் காலை நான் பட்டினி. அம்மாவும் பட்டினி. மதியம் நான் பட்டினி. அம்மாவும் பட்டினி.

காலையில் கடைக்குப் போன ஐயா மதியம் வந்தார். வழமைபோல உணவு உண்டு முடிந்த பின் வெற்றிலையைப் போட்டுக்கொண்டு திரும்பிப் போய்விட்டார். நான் பட்டினி இருப்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. அவர் அறிந்தால்... குடலைக் கலக்கிக்கொண்டு வருகிறது. மாலை நேரம் கடையைப் பூட்டிக்கொண்டு திடீரென்று ஐயா வீட்டில் வந்து நிற்கின்றார். எனக்கு அது வியப்பாக இருக்கிறது. எனக்குள் எழுந்த வியப்பு அடங்குவதற்குள்ளே “தம்பி இஞ்சை வா. படத்துக்குப் போகலாம் வெளிக்கிடு” என்கிறார்.

அம்மாவை அழைத்து, “முதல் அவனுக்குச் சாப்பாடு குடு. நீயும் சாப்பிடு” சொல்லிக்கொண்டு கால்முகம் கழுவ கிணற்றை நோக்கிப் போகின்றார். எனக்கு இப்ப எல்லாமே விளங்கிவிடுகின்றது. அம்மா முகம் மலர்ந்து அடுக்களைக்குள் நுழைகின்றா. நான் அம்மாவைத் தொடர்ந்து பின்னால் போகின்றேன்.

ஐயா தனது சயிக்கிளில் என்னை ஏற்றிக்கொண்டு படம் பார்க்க தியேட்டருக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்றார்.

★★★★★

நான் நேர்த்தியாக உடுத்து வெளியே செல்வதற்குத் தயாராகப் புறப்பட்டு வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்கின்றேன். மகனைப் பார்க்கின்றேன். அவன் விளையாடுவதற்கு ஓடிப்போய்விட்டான்.

அவனுக்காகத்தான் நான் தாமதித்துக் காத்திருந்தேன் அல்லது ஒருமணி நேரத்துக்கு முன்னதாக நான் இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போயிருக்கலாம்.

நேற்று படுக்கைக்குப் போன சமயம் கலாவிடம் அவன் விசாரித்தான்.

“அம்மா நாளைக்கு லீவுதானே?”

“காலையிலே நேரத்தோடு எழும்பாமல் படுத்துக் கிடக்கலாம் அப்படித்தானே?” கன்னத்தில் கிள்ளி முத்தமிட்டா.

வேலை நாட்களில் கலாவுக்குப் பள்ளிக்கூட அவசரம். எனக்குக் கந்தோர் அவசரம். காலை உணவு, மத்தியான உணவு சமைத்து முடித்து கட்டி எடுத்துக்கொண்டு போக வேணும். மகனைக் குளிப்பாட்டி உடுத்து உணவு ஊட்டி கலா தன்னோடு பாடசாலைக்கு அழைத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். காலையில் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடி அவனைப் படுக்கையில் இருந்து எழுப்புவது கலாவுக்குப் பெரிய வேலை. அவனைக் கடிந்து கட்டாயப்படுத்தி எழுப்ப முடியவில்லை. முதலாம் வகுப்பில் படிக்கும் ஐந்து வயது நிரம்பிய சின்னப்பிள்ளை. காலை வேளையில் அவனால் நன்றாகத் தூங்க முடிவதில்லை. வீட்டில் அப்படி ஒரு பரபரப்பு.

இன்று காலையில் நான் இடைஇடையே போய்ப் பார்த்தேன். பஞ்சு மெத்தையில் சுகமாகப் புரண்டு புரண்டு படுத்துக்கிடந்தான். அவன் உறக்கத்தைக் குழப்ப நான் விரும்பவில்லை. அவன் படுக்கையிலிருந்து எழும்பி வருகின்றவரை நான் காத்திருந்தேன்.

எனக்கு மேசையில் உணவு பரிமாறிக்கொண்டு அவனுக்கும் கலா ஊட்டிவிட்டாள். நான் அறைக்குள் சென்று உடை மாற்றிப் புறப்படுவதற்குள் அவன் இங்கிருந்து மாறிவிட்டான். பொல்லாத சுட்டிப்பயல். வெகு சுழியன் சட்டென்று விளங்கிக்கொண்டு விடுவான். இன்றைய தலைமுறையின் அசல் வாரிசு.

எனக்கு நேரம் கடந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னரே நான் திட்டமிட்டிருந்தேன். யாழ்ப்பாணநகரம் போய் இன்று அந்த அவசர

காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வர வேண்டும். சாதாரணமாகப் போய்வர எனக்கு இரண்டுமணி நேரம் போதும்.

“எந்த நாளும் ஆவி போன சாப்பாடுதான் சாப்பிடுகிறோம். லீவு நாளிலேயாவது சுடச்சுட உயிரோடை சாப்பிட வேணும். தாமதிக்காமல் வாருங்கோ... நீங்கள் வந்துதான் கோழி வெட்டித்தர வேணும்” கலா வீட்டுக்குள்ளிருந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறா.

எனக்கு சினம் மூளுகிறது.

“எந்த நேரமும் சாப்பாடு பற்றித்தான் எண்ணமும் கதையும். இப்ப கோழிக்கென்ன அவசரம்? தம்பி எங்கே?”

“ஏன் அத்தான் கோவிக்கிறியள்?” கலா வீட்டு வாசலுக்கு உடனே வருகிறா. கலாவுக்கு முகம் சுண்டிப் போச்சு.

“எனக்கு நேரம் போகுது” - நான் சிடுசிடுக்கிறேன்.

“பிள்ளை இஞ்சைதான் நின்றவன். அதுக்கிடையில் விளையாடப் போயிருப்பான். நில்லுங்கோ வாறன்”

கலா அடுத்த வீட்டுக்கு ஓடிப் போகிறா. போன வேகத்தில் மகனைக் கையில் பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு வருகிறா.

அவன் தூர வரும்பொழுதே முற்றத்தில் மோட்டார் சயிக்கிள் நிற்பதை கவனிக்கிறான். வெளியே செல்வதற்குத் தயாராகப் புறப்பட்டு நிற்கும் என்னைப் பார்க்கிறான்.

அவன் சிணுங்கி அடம்பிடிக்க ஆரம்பிக்கிறான்.

“அம்மா நான் மாட்டன்.. நான் மாட்டன்..”

“அப்பாவோடை போய்விட்டு வாடி.. எங்கடை செல்லமெல்லே”

“நான் போகேல்லை”

“ஏன் போகேல்லை”

முன்னர் என்றால் நான் வெளியே செல்லச் சயிக்கிள் எடுத்தால், மோட்டார் சயிக்கிள் எடுத்தால்போதும் ஓடி வந்து தொத்திக் கொள்ளுவான். கலா தடுத்தாலும்

கேட்க மாட்டான். அவன் என்னோடு வெளியே சென்று வந்தால் அம்மாவுக்குக் கதை கதையாகச் சொல்லுவான்.

“அம்மா, துவக்கு வைச்சுக்கொண்டு சென்றியிலே நிக்கிற அங்கிள் என்னைப் பாத்துச் சிரிச்சவர்” என்பான். இன்னொருநாள் “அங்கிள் கை ஆட்டி பாய் சொன்னார்” என்பான். பிறகொருநாள் “சொக்கிலே கிள்ளிச் சிரித்தவர்” என்பான்.

இப்ப அப்படி எல்லாம் சொல்வதை நிறுத்திக்கொண்டுவிட்டான். என்னோடு வருவதில் அவனுக்கு இப்ப கொஞ்சமும் ஆர்வம் இல்லை.

“செல்லம் கூடப்போய்விட்டு வாங்கோ” கலா கெஞ்சுகிறா.

“எனக்கு சலிப்படிக்கு அம்மா. அப்பா தான் போற இடமெல்லாம் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு திரியிறார். என்னை விளையாட விடுங்கோ”

“செல்லத்துக்கு என்ன வாங்கித் தாறது சொல்லுங்கோ” மகனை அணைத்து தலையைத் தடவுகிறேன்.

“எனக்கு ஒண்டும் வேண்டாம் நான் வரயில்லை”

“கேக்”

“வேண்டாம்”

“கஜு”

“வேண்டாம்”

“முந்திரி”

“வேண்டாம்”

“அப்பிள்”

“வேண்டாம்”

அண்மையில் ரி.வி இல் அவன் கிரிக்கெட் விரும்பிப் பார்ப்பது என் நினைவுக்கு வருகிறது. என்னிடம் வந்து “அப்பா நான்தான் கங்குலி.. நான்தான் ஜெயவர்த்தனா.. நான்தான் ஜெயகுரியா” என இடையிடையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். கிரிக்கெட்டை வைத்து அவனை வழிக்கு கொண்டுவர எண்ணுகிறேன்.

“அப்பா ஒரு விளையாட்டுச் சாமான் வாங்கித் தருவேன்”

“என்ன வாங்கித் தருவியள்?” ஆர்வமாகக் கேட்கின்றான்.

“கிரிக்கட் போளும் பற்றும்”

“உண்மையா?” அவன் விழிகள் ஆவலுடன் விரிகின்றன. அந்த விழிகள் அவன் இப்ப என்னுடன் வருவதற்குச் சம்மதம் என்பதைச் சொல்லுகின்றன.

கலா அவனை உள்ளே அழைத்துச் சென்று உடுப்பு மாற்றி காலுக்குச் சப்பாத்துப் போட்டு தலைக்குத் தொப்பி அணிந்து அழைத்து வருகிறா.

நான் சென்று மோட்டார் சயிக்கிளை எடுத்து அதில் ஏறி அமர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

கலா போய் வெளி கேற்றைத் திறந்து வைத்துவிட்டு திரும்பிவந்து மகனைத் தூக்கி எனக்கு முன் சயிக்கிலில் இருத்துகின்றா.

நான் மோட்டார் சயிக்கிலில் மகனோடு புறப்பட்டுப் போகிறேன்.

தெனியான்.

பயற்சி

1. “ஒரு அம்சத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒரே வீச்சில் படித்து முடிக்கத் தூண்டும் ஆவலுடன் வளர்க்கப்படுவது சிறுகதை” என்ற கூற்றினை இச்சிறுகதை எவ்வகையில் பின்பற்றியுள்ளது?
2. சிறுவனுடன் சுற்றுலாவுக்கும் படம் பார்க்கவும் தந்தை சென்றமைக்கான காரணங்கள் என எவற்றையெல்லாம் ஊகிக்கும்படி கதை தூண்டுகின்றது?
3. கதையின் முற்பகுதிக்கும் இறுதிப் பகுதிக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் யாவை?
4. வினா மூன்றில் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்த்தும் வகையில் ஆசிரியர் காட்டியுள்ள வாழ்க்கைக் கோலங்களை எழுதுக.
5. கதைத் தலைப்பு எடுத்துக்கொண்ட கருவுக்கு எவ்வகையில் பொருந்துகிறது?

அழைப்பிதழ்

அழைப்பிதழ் ஒன்றை எழுதும்போது அவதானிக்க வேண்டியவை

- தலைப்பு (குறித்த விடயம் தொடர்பானது)
- நிகழ்விடம்
- காலம் (திகதி, நேரம்)
- விளிப்பு (திரு, திருமதி, செல்வி முதலிய மரியாதை அடைமொழிகள்)
- விடயம் (சுருக்கமாக அமைதல் வேண்டும்)
- அழைப்பவர் அல்லது அழைக்கும் நிறுவனம்
- பண்பான வார்த்தைப் பிரயோகம்
- கவரக்கூடியவகையில் அழகாக வடிவமைத்தல்

பயிற்சி

விளம்பரம், துண்டுப்பிரசுரம், சுவரொட்டி, அழைப்பிதழ் ஆகிய மாதிரி வடிவங்கள் சிலவற்றைச் சேகரித்து வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துங்கள். அவற்றுக்கிடையே அமைப்பில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அவதானித்து எழுதுக.

குழுச்செயற்பாடு

உமது பாடசாலையில் இடம்பெறவிருக்கும் மாணவர் மன்றத்தின் 'கலை விழா' ஒன்றுக்கான அழைப்பிதழைத் தயாரிக்குக.

மாதிரி அழைப்பிதழ்

சோமசுந்தரப் புலவர் தமிழ்மன்றம் வழங்கும்

பாரதி விழா

காலம் : 12.09.2016 திங்கள், மாலை 4.00 மணி
இடம் : சோமசுந்தரப் புலவர் அரங்கம், பூங்கா வீதி, மன்னார்
தலைமை : திரு க.அன்புச் செல்வன் [தலைவர் - தமிழ்மன்றம்]

நிகழ்ச்சி நூல்

1. மாங்கள் விளக்கேற்றல்
2. தமிழ்மொழி வாழ்த்துப் பாடல்
3. வரவேற்புரை - செல்வி கு.கோகிலவாணி [செயலாளர், தமிழ்மன்றம்]
4. வரவேற்பு நடனம் - பாரதி கலைக்கழக மாணவர்கள்
5. தலைமையுரை
6. மயில் நடனம் - செல்வி எம்.எப் அனீசாபானு
7. பேச்சு - "மானுடம் பாடிய கவிஞன்" செல்வன் சி.கமலக்கண்ணன்
8. வில்லுப்பாட்டு - "காலத்தை வென்ற கவிஞன்" (சோமசுந்தரப் புலவர் தமிழ்மன்றம்)
9. பரிசில் வழங்குதல்
10. நாட்டிய நாடகம் - 'பாஞ்சாலி சபதம்' (நிருத்திய மன்றம்)
11. நன்றியுரை - செல்வி சி.சோமசுந்தரம் [பொருளாளர், தமிழ்மன்றம்]

பத்திரிகைச் செய்தி

வெகுஜனத் தொடர்பு ஊடகங்களில் பத்திரிகைகள் பிரதானமானவை. பெருநகரங்கள் முதல் குக்கிராமங்கள் வரை சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினரையும் ஒன்று சேர்ப்பது பத்திரிகைகளின் மகத்தான பணியாக இருக்கிறது.

ஹியூக்ஸுக்கு சச்சின் அஞ்சலி

தனது துடுப்பு மூலம் பிலிப் ஹியூக்ஸுக்கு, சச்சின் டெண்டுல்கர் தனது இரங்கலை தெரிவித்துள்ளார். ஆஸ்திரேலிய அணி வீரர் பிலிப் ஹியூக்ஸ், உள்நாள் தொடரில் பலன்சர் பந்துநாக்கி உயிரிழந்தார். இந்தச் சம்பவம் உலகம் முழுவதிலும் உள்ளரசின் களைச் சோகத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. பலரும் தங்களது இரங்கலை தெரிவித்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் இந்திய அணி ஐம்பவான் சச்சின், ஹியூக்ஸ் 25 வயதில் சாவு அடைந்ததை நினைவுபடுத்தும் வகையில், தனது 25 வயதில் விளையாடிய துடுப்பு மீது தொப்பியை வைத்து அஞ்சலி செலுத்தியுள்ளார். இது குறித்த படத்தை சச்சின், தனது டுவிட்டர் இணையத்தளத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த செய்தியில், எனது 25ஆவது வயதில் விளையாடிய துடுப்பு இது. ஹியூக்ஸ் ஆன்மா சாந்தியடையட்டும் என தெரிவித்துள்ளார். இதேபோல மேற்கிந்திய ஐம்பவான் விவியன் ரிச்சர்ட்ஸ், பாகிஸ்தான், நியூசிலாந்து மற்றும் இங்கிலாந்து அணி வீரர்கள், தென்னாபிரிக்காவின் டுபிளசி உள்ளிட்ட டோர் அஞ்சலி செலுத்தியுள்ளனர். (த)

30.12.2014 - உதயன்

பத்திரிகைகள்; நாளாந்தம், வாராந்தம், மாதமிருமுறை, மாதாந்தம் என்ற ஒழுங்கில் வெளிவருவன. செய்திகள், கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள், ஆசிரியர் தலையங்கம், தகவல்கள், பத்தி எழுத்துக்கள், விளம்பரங்கள் முதலிய பல்வேறு வடிவங்களையும் பல்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு வெளிவருவன.

பத்திரிகைச் செய்தி எழுதப்படும்போது அவதானிக்க வேண்டிய அம்சங்கள்:

- தலைப்பு
- விடயத் தெளிவு
- எளிய மொழிநடை (வழக்கிழந்த சொற்களைத் தவிர்த்தல்)
- தனித்துவமான சொற்பிரயோகம் (உ- ம் :- அப்பாவி மக்கள், கசிப்பு வேட்டை)
- தேவைக்கு ஏற்ப சுருக்கியும் விரித்தும் அமைதல்
- பக்கச் சார்பின்றி அமைதல்
- நம்பகத்தனமான அல்லது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளை வெளியிடுதல்
- சமூகஅக்கறையை வெளிப்படுத்துதல்

பயிற்சி

ஒரு நாளாந்தப் பத்திரிகையிலும் ஒரு வாராந்தப் பத்திரிகையிலும் இடம்பெறும் விடயங்களை பட்டியற்படுத்துக.

செயற்பாடு

1. உமது பாடசாலையில் இடம்பெற்ற ஒரு கலைநிகழ்வு பற்றி பத்திரிகைச் செய்தி எழுதுக.
2. உமது பிரதேசம் தொடர்பான பாரம்பரியத் தகவல்களைத் திரட்டி அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றி எழுதுக.

எழுத்துக்களின் ஒலிப்புமுறை

மாற்றொலி

ஒரு எழுத்து வெவ்வேறு எழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து சொற்களில் வரும்போது நுட்பமான ஒலிவேறுபாட்டைக் கொண்டமைகின்றன. அவ்வாறு வெவ்வேறு ஒலிகளைக் கொண்டு அமைவதை மாற்றொலிப்பு என்பர். வல்லின மெய் ஆறும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒலிப்புடையனவாக அமைகின்றன.

உதாரணம் :-

‘க’ என்ற வல்லின மெய் மூன்று வகையான ஒலிப்புடையனவாக அமைவதை நோக்குவோம்.

கடல், கப்பல் - இங்கு 'க' k போன்று ஒலிக்கின்றது.
தங்கம், பங்கம் - இங்கு 'க' g போன்று ஒலிக்கின்றது.
முகம், வேகம் - இங்கு 'க' h போன்று ஒலிக்கின்றது.
இதேபோன்று ஏனைய வல்லின மெய் எழுத்துக்களும் ஒலிப்பு வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப ஒலிப்பதை வேறுபடுத்தி அறியலாம்.

செயற்பாடு

பின்வரும் சொற்களை ஒலிப்பு வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப பகுத்து எழுதுங்கள்

க - அகல், பங்கம், கத்தி, கதவு, சிங்கம், இகல்

ச - சபை, அச்சம், பஞ்சம், சத்தம்

ட - வடம், கட்சி, வெட்சி, இடம்

த - தம்பி, பதவி, இதயம், தாளம்

ப - சபலம், பட்டு, கோபம், பந்து

ற - பறவை, வெற்றி, பற்று, அறம்

முதலெழுத்து

தமிழ்மொழிக்கு அடிப்படையான ஒலிகளையும் அவற்றின் வரிவடிவங்களையும் குறிக்கப் பயன்படும் எழுத்துக்கள் முதலெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

அ,ஆ,இ,ஈ,உ,ஊ,எ,ஏ,ஐ,ஒ,ஓ,ஔ ஆகிய பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் க்,ங்,ச்,ஞ்,ட்,ண்,த்,ந்,ப்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள்,ற்,ன் ஆகிய பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்களும் கொண்ட முப்பது எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

உயிரெழுத்துக்களை குறில், நெடில் என வகைப்படுத்துவர்.

குறுகிய ஓசையுடைய அ,இ,உ,எ,ஒ ஆகிய ஐந்து எழுத்துக்களும் குறில் அல்லது குற்றெழுத்து எனப்படும். இவற்றுக்குரிய மாத்திரை அளவு ஒன்று ஆகும்.

நெடிய ஓசையுடைய ஆ,ஈ,ஊ,ஏ,ஐ,ஓ,ஔ ஆகிய ஏழு எழுத்துக்களும் நெடில் அல்லது நெட்டெழுத்து எனப்படும். இவற்றுக்குரிய மாத்திரை அளவு இரண்டு ஆகும்.

மெய்யெழுத்துக்களை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என வகைப்படுத்துவர்.

வல்லினம் - க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற்

மெல்லினம் - ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்

இடையினம் - ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் இவற்றிற்கான மாத்திரை 1/2 ஆகும்.

சார்பெழுத்து

முதலெழுத்துக்களைச் சார்ந்து அவை பிறக்குமிடங்களிலே தோன்றி அவற்றின் மாத்திரை குறைந்தோ கூடியோ ஒலிக்கும் எழுத்துக்களை சார்பெழுத்துக்கள் என்பர். நன்னூல் பத்து வகையான சார்பெழுத்துக்களைக் கூறுகின்றது.

1. உயிர்மெய்
2. ஆய்தம்
3. உயிரளபெடை
4. ஒற்றளபெடை
5. ஐகாரக் குறுக்கம்
6. ஔகாரக் குறுக்கம்
7. மகரக் குறுக்கம்
8. ஆய்தக் குறுக்கம்
9. குற்றியலுகரம்
10. குற்றியலிகரம்

(1) உயிர்மெய்

மெய்யெழுத்துக்களும் உயிர் எழுத்துக்களும் இணைவதனால் ஏற்படும் ஒலிச் சேர்க்கைகளினால் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் என்ற ஒலிவடிவங்கள் பிறக்கின்றன. அவற்றையே உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் என்பர்.

க் + அ = க

க் + ஆ = கா

உயிர்மெய்க் குறில் $18 \times 5 = 90$

உயிர்மெய் நெடில் $18 \times 7 = 126$

உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் 216

உயிர்மெய் குற்றெழுத்துக்கள் (க, ங, ச, ஞ) ஒரு மாத்திரை அளவினையும், உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள் (கா, ஙா, சா, ஞா) 2 மாத்திரை அளவினையும் உயிரேறிய அளவாகக் கொள்ளும்.

(2) ஆய்தம்

முப்புள்ளி வடிவம் கொண்ட ஃ எழுத்து ஆய்த எழுத்து எனப்படும். இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லின மெய் எழுத்துக்கும் இடையில் அவற்றைச் சார்ந்து வரும். இவ்வாறு சார்ந்து வருகையில் தமது அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறுகாது ஒலிப்பதனால் இதனை முற்றாய்தம் எனவும் கூறுவர். முற்றாய்தம் மாத்திரை 1/2 ஆகும்.

உதாரணம் :- எஃகு, அஃது

(3) உயிரளபெடை

அளபெடை என்பது ஓர் எழுத்து தனக்குரிய மாத்திரையில் இருந்து நீண்டு ஒலித்தலாகும்.

செய்யுள்களிலே ஓசை குறையுமிடத்து நெட்டுயிர்கள் அச்சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் தமக்குரிய மாத்திரையில் இருந்து நீண்டு ஒலித்தல் உயிரளபெடை எனப்படும்.

முதல் - ஒஓதல்

இடை - தொழாஅள்

கடை - நசைஇ

இங்கு நெட்டெழுத்துக்கள் நீண்டு ஒலிக்கும்போது தமது இனமாகிய உயிரெழுத்துக்களை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் நீண்டு ஒலித்தலை அவதானிக்கலாம். எனவே உயிரளபெடை மூன்று மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் மூன்று மாத்திரை அளவைவிட கூடியும் ஒலிக்கும்.

உதாரணம் :- ஒருவரை தூரத்தில் நின்று அழைக்கும்போது
வியாபாரிகள் பொருட்களை விற்கும்போது
இராக ஆலாபனையின்போது

(4) ஒற்றளபெடை

செய்யுள்களிலே ஓசை குறையுமிடத்து மெல்லின எழுத்துக்களும் ற், ழ் தவிர்ந்த இடையின எழுத்துக்கள் நான்கும் ஆய்தமும் தமக்குரிய மாத்திரையில் இருந்து நீண்டு ஒலித்தல் ஒற்றளபெடை எனப்படும். (ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,வ்,ய்,ள்,இ). ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை ஒன்று. உ- ம்: இலங்கு வெண்பிறை, அரண் கொண்ட வடுதோளினர்

(5) ஐகார்க்குறுக்கம்

'ஐ' காரம் தன் மாத்திரையிலிருந்து குறுகி ஒலித்தல் ஐகார்க் குறுக்கம் எனப்படும். 'ஐ' என்ற எழுத்து தனித்து சுட்டும்போதும் அளவெடுக்கும்போதும் மட்டும் நெடிலுக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். ஏனைய இடங்களில் குறில்போல ஒரு மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும்.

ஐ காரம் மொழிக்கு முதல், இடை, கடை என்ற மூன்று நிலைகளிலும் ஒலிக்கும்

முதல் - வையகம், தையல்

இடை - இளைஞன், கலைஞன்

கடை - தவளை, தலை

இங்கு மூன்று நிலைகளிலும் 'ஐ' காரம் தனது இரண்டு மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒரு மாத்திரையாக ஒலிக்கிறது.

(6) ஓளகாரக் குறுக்கம்

‘ஓள’ காரம் தன் மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒலிப்பது ஓளகாரக் குறுக்கம் ஆகும். ‘ஓள’ என்ற எழுத்து தன்னைச் சுட்டும்போதும் அளபெடுக்கும்போதும் மட்டும் நெடில்போல இரண்டு மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். ஏனைய இடங்களில் குறில்போல ஒரு மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும்.

உதாரணம் :- ஓளவை, வெளவால், செளகரியம், கௌரி

(7) மகரக்குறுக்கம்

‘ன’கர, ‘ண’ கரங்களை அடுத்தும் ‘வ’கரத்தின் முன்னும் ‘ம’கரம் தன் மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒலித்தல் மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

போன்ம்

கேண்ம்

தரும் வளவன், மூழ்கும் வள்ளம்

தற்காலத் தமிழில் போன்ம் என்பது போலும் எனவும் கேண்ம் என்பது கேளும் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. அதேபோல தற்கால தமிழில் வகரத்தின் முன்பு மகரம் குறுகி ஒலிப்பதில்லை.

அவன் வரும் வரை இருப்போம்

அவர்களும் வந்தார்கள்

(8) ஆய்தக் குறுக்கம்

நிலைமொழி ஈற்றுச் சொற்களில் ‘ல’ கர ‘ள’ கரம் வந்து வருமொழியில் ‘த’கரம் வருமாயின் ஆய்தம் தன் மாத்திரையில் இருந்து குறுகி ஒலிக்கும். அவ்வாறு ஆய்தம் தன் அரை மாத்திரையில் இருந்து கால்மாத்திரையாக குறுகி ஒலித்தல் ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படும்.

அல் + திணை = அஃறிணை

முள் + தீது = முஃடது

(9) குற்றியலுகரம்

தனிக்குற்றெழுத்து அல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின் சொல்லின் இறுதியில் வல்லின மெய்யின்மேல் ஏறிவரும் உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

இது ஆறு வகைப்படும்.

1. நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - ஆடு, நாடு
2. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - ஁ஃகு, இஃது
3. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - வரகு, பயறு

4. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - கொக்கு, பேச்சு
5. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - சங்கு, பஞ்சு
6. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பெய்து, மார்பு

குற்றியலுகரம் தற்கால இலக்கணம்

குற்றியலுகரம் பற்றிய மரபிலக்கண நூலாரின் பாகுபாடுகள் தற்கால வழக்கில் மாற்றமடைந்துள்ளன. எனவே நடைமுறையில் 'உ' கரம் இதழ் குவிந்தும் குவியாமலும் உதட்டுப்பல் ஒலியாகவும் ஒலிக்கின்றன.

உரல், கற்பு, தும்மு - இதழ்குவித்து ஒலிப்பவை
 வரகு, தேடு, அணு - இதழ் குவியாது ஒலிப்பவை
 வரவு, செலவு - உதட்டுப்பல் ஒலி (உகரம்)

(10) குற்றியலிகரம்

நிலைமொழி ஈற்றுக் குற்றியலுகரத்தின் முன் வருமொழியில் 'ய'கரம் வருமாயின் இகரம் தன் மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

உதாரணம் :- நாடு + யாது = நாடியாது

வரகு + யாது = வரகியாது

விதிவிலக்காக 'மியா' என்ற அசைச்சொல்லில் வரும் இகரமும் (ம்+இ) குற்றியலிகரமாகும்.

கேள் + மியா = கேண்மியா (கேளுங்கள்)

குறிப்பு - மேலே குறிப்பிட்ட சார்பெழுத்துக்களில் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம், குற்றியலிகரம் ஆகிய ஒலித்திரிபுகள் தற்காலத் தமிழில் பொதுவழக்கில் இல்லை என எம்.ஏ நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார்.

சுட்டெழுத்து

அ, இ, உ என்ற மூன்று உயிரெழுத்துக்களும் சொல்லின் முதலில் நின்று பொருள்களைச் சுட்டிக்காட்டும்போது சுட்டெழுத்து எனப்படும். இவற்றை அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இரண்டு வகைப்படுத்துவர்.

அகச்சுட்டு

சொல்லின் அகத்துறுப்பாய் நின்று சுட்டப்படும் பொருளை உணர்த்துவது அகச் சுட்டு ஆகும். இங்கு சுட்டெழுத்தையும் சுட்டப்படும் பொருளையும் பொருள்தரப் பிரிக்கமுடியாது.

உதாரணம் :- அவன், இவன், உவன்

அது, இது, உது

புறச்சுட்டு

சொல்லின் புறத்துறுப்பாய் நின்று சுட்டப்படும் பொருளை உணர்த்துவது புறச் சுட்டு ஆகும். இங்கு சுட்டெழுத்தையும் சுட்டப்படும் பொருளையும் பொருள்படப் பிரிக்கலாம்.

உதாரணம் :- அவ்வீடு, இவ்வீடு, உவ்வீடு
அக்குதிரை, இக்குதிரை, உக்குதிரை

- தற்காலத்தில் 'உ' கரச்சுட்டு பெரிதும் பயன்பாட்டில் இல்லை. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் 'உது', 'உந்த' என பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இனவெழுத்து

இடம், ஒலிக்கும் முயற்சி, மாத்திரை அளவு, பொருள், வரிவடிவம் ஆகியவற்றில் பெரிதும் ஒற்றுமையுடைய எழுத்துக்கள் இனவெழுத்துக்களாகும். குற்றெழுத்துக்கு நெட்டெழுத்து இனவெழுத்து ஆகும்.

குறில்	நெடில்
அ	ஆ
இ	ஈ
உ	ஊ
எ	ஏ
ஒ	ஓ
ஐ -	இ
ஒள -	உ

- ஐ, ஒள இரண்டு நெட்டெழுத்துக்களும் ஒலிப்பின் அடிப்படையில் முறையே இ, உ ஆகியவற்றை இனமாகக் கொள்ளுகின்றன.

சந்தியக்கரம் அல்லது கூட்டுயிர்

ஐ, ஒள ஆகிய இரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் சந்தியக்கரம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இவற்றை கூட்டுயிர், கூட்டொலி எனவும் அழைப்பர். பண்டைக்காலத்தில் ஐ என்பது அஇ எனவும் ஒள என்பது அஉ எனவும் எழுதப்பட்டன. தற்காலத்தில் இவை அய், அவ் என்றும் எழுதப்படுகின்றன.

உதாரணம் :- அய்யர், அவ்வை நடராசன்.

வல்லினத்திற்கு மெல்லினம் இனவெழுத்து ஆகும். இடையின எழுத்துக்களுக்கு இனவெழுத்துக்கள் இல்லை.

வல்லினம்	மெல்லினம்
க்	ங்
ச்	ஞ்
ட்	ண்
த்	ந்
ப்	ம்
ற்	ன்

வினாவெழுத்து

வினாப்பொருளை உணர்த்திவரும் எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ ஆகிய ஐந்து உயிர் எழுத்துக்களும் வினாவெழுத்துக்கள் ஆகும்.

- எ, யா இரண்டும் மொழிமுதலில் வினாவெழுத்துக்களாகும்
என்ன? யார்?
- ஆ, ஓ இரண்டும் மொழி இறுதியில் வினாவெழுத்துக்களாகும்.
அவனா? அவனோ?
- ஏ - மொழி முதலிலும் மொழி இறுதியிலும் வினாவெழுத்தாக வரும்.
ஏன்?, அவனே?

முதனிலை எழுத்துக்கள்

ஓர் எழுத்து சொல்லாக்கத்தில் முதலில் இடம்பெறுதல் முதனிலை எழுத்து எனப்படும். பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் க், ச், த், ப், ந், ம், ய், வ், ஞ் என்னும் உயிரேறிய ஒன்பது மெய்யெழுத்துக்களும் மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களாகும்.

உதாரணம் :- (அ - ஒள)

அன்னை, ஆடு, இலை, ஈதல், உரல், ஊசி, எது, ஏறு, ஐந்து, ஒன்று, ஓடு, ஒளவை.

க், ச், த், ப் என்னும் வல்லின மெய்கள் நான்கும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களுடனும் சொல்லில் முதலில் வரும்

(க -கௌ)

கடல், காடு, கிளி, கீரி, குயில், கூடு, கெடு, கேடு, கை, கொக்கு, கோடு, கௌரி

(ச - செள)

சத்தம், சாதனம், சினம், சீற்றம், சுகம், சூறாவளி, செல்வம், சேவை, சைவம், சொல், சோறு, செளக்கியம்

(த - தெள)

தடி, தாகம், திகதி, தீது, தும்பு, தூது, தெளிதல், தேகம், தையல், தொழில், தோகை, தெளவை (தமக்கை)

(ப - பெள)

பசு, பாடு, பிடி, பீடு, புத்தகம், பூடு, பெரிது, பேசு, பை, பொங்கு, போதனை, பெளராணிகர்

★ ந், ம் என்னும் மெய்கள் இரண்டும், பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களுடனும் சொல்லில் முதலில் வரும்

(ந - நெள)

நண்பன், நாள், நிலம், நீளம், நுங்கு, நூல், நெற்றி, நேரம், நைதம், நொடி, நோன்பு, நெளவி (மான்)

(ம - மெள)

மரம், மான், மிளகு, மீன், முயல், மூலை, மென்மை, மேகம், மையல், மொழி, மோதகம், மௌனகுரு.

★ வ், ய், ஞ் என்னும் மூன்று மெய்களும் எல்லா உயிர் எழுத்துக்களுடனும் சொல்லில் முதலில் வரும்.

வ - வயல், வாசல், விறகு, வீடு, வெயில், வேலை, வையகம், வெளவால்

ய - யமன், யானை, யுகம், யுகம், யோகம், யௌவனம் (இளமை)

ஞ - ஞானம், ஞாபகம், ஞாயிறு, ஞாலம் ஆகிய 'ஞா' வரிசைச் சொற்களே தற்கால வழக்கத்தில் உள்ளன.

ஞமலி (நாய்), ஞிமிறு (வண்டு), ஞுகிழி (நெருப்பு)

ஞொள்கு (அஞ்சு) ஆகிய பழந்தமிழ்ச்சொற்கள் தற்கால வழக்கில் இல்லை.

மேலே குறிப்பிட்டவை தவிர்ந்த சில மெய்யெழுத்துக்கள் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்த ஆங்கிலம், கிரந்தம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களுடன் மொழி முதலாக வருகின்றன.

உதாரணம் :- ட - டாக்டர், டிரைவர், டீசல், டை

ற - றாத்தல், றாக்கை, றீகன், றேடியோ, றைவர், றோட்டு

ர - ரஜனி, ராசி, ரிஷபம், ரீட்டா, ருசி, ரெடி

ல - லதா, லாச்சி, லிங்கம், லீலை, லுங்கி, லூர்து, லேஞ்சி, லைலா,

லொத்தர், லோட், லௌகீகம்

கிரந்த எழுத்துக்களும் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்த பிறமொழிச் சொற்களில் மொழி முதலாக வருகின்றன.

உதாரணம் :- ஜ - ஜனாதிபதி, ஜானகி
ஷ - ஷரத்து, ஷாஜகான்
ஸ - ஸலாம்
ஹ - ஹர்த்தால், ஹஜ், ஹோமியோபதி,

இறுதிநிலை எழுத்துக்கள்

ஓர் எழுத்து சொல்லாக்கத்தில் சொல்லின் இறுதியில் இடம்பெறுதல் இறுதிநிலை எழுத்து எனப்படும்.

(1) எ, ஒ, ஓள தவிர்ந்த ஒன்பது உயிர் எழுத்துக்களும் சொல்லாக்கத்தில் இறுதிநிலை எழுத்துக்களாக வருகின்றன.

உதாரணம் :- பல, பலா, படி, தீ, கொக்கு, பூ, அவனே, போ

(2) மெய் எழுத்துக்களில் ண், ம், ன் ஆகிய மூன்று மெல்லின எழுத்துக்களும் ய், ர், ல், ள், ழ் ஆகிய ஐந்து இடையின எழுத்துக்களும் சொல்லாக்கத்தில் இறுதிநிலை எழுத்துக்களாக வருகின்றன.

உதாரணம் :- ண் - மண்
ம் - மணம்
ன் - மான்
ய் - மெய்
ர் - பார்
ல் - கால்
ள் - வாள்
ழ் - தமிழ்.

(3) வல்லின மெய் எழுத்துக்கள் இறுதிநிலையில் வருவதில்லை. ஆனால் தற்காலத்தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களுடன் இணைந்து வருகின்றன.

உதாரணம் :- க் - ஈராக்
ச் - டோச்
ட் - டேவிட்
த் - பக்தாத்
ப் - ஜோசப்
ற் - கரற்

போலி

ஒரு சொல்லிலே வரும் ஓர் எழுத்துக்குப் பதிலாக வேறு எழுத்து நின்று பொருள் வேறுபடாதிருப்பின் அது போலியாகும். இது சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும்.

	இயல்பு	போலி
மொழிமுதல்	யமன் மயல்	நமன் மையல்
மொழி இடை	இலஞ்சி அரசு	இலைஞ்சி அரைசு
மொழி இறுதி	பந்தல் அறம்	பந்தர் அறன்

மெய் மயக்கம்

சொல்லின் இடையில் வரும் மெய்யெழுத்துக்கள் இரட்டித்து அல்லது பிறமெய்களுடன் இணைந்து வருவது மெய்மயக்கம் எனப்படும். இது உடனிலை மெய்மயக்கம், வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் என இரண்டு வகைப்படும்.

உடனிலை மெய்மயக்கம்

ஒரே மெய்யெழுத்து சொற்களின் இடையில் இரட்டித்து வருவது உடனிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும். ற், ழ் தவிர்ந்த பதினாறு மெய்யெழுத்துக்களும் தம்முடன் தாம் சேர்ந்து வரும்.

க்க - பக்கம்

ச்ச - மச்சம்

ட்ட - விட்டம்

த்த - பத்து

ப்ப - வெப்பம்

ற்ற - வெற்றி

ங்ங - இங்ஙனம்

ஞ்ஞ - விஞ்ஞானம்

ண்ண - தண்ணீர்

நந் - அந்நியன்

ம்ம் - அம்மன்

ன்ன - மன்னன்

ய்ய - வெய்யில்

ல்ல் - பல்லி
வ்வ - செவ்வி
ள்ள - வெள்ளம்

வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம்

ஒரு மெய்யெழுத்து சொற்களின் இடையில் குறிப்பிட்ட சில பிற மெய்களுடன் இணைந்து வருதல் வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும்.

க், ச், த், ப் தவிர்ந்த பதின்னான்கு மெய்யெழுத்துக்களும் சொற்களின் இடையில் இணைந்து வரும்.

ட் - நட்பு
ற் - சொற்கள்
ங் - பங்கு
ஞ் - பஞ்சு
ண் - வண்டு
ந் - பந்து
ம் - அம்பு
ன் - மன்று
ய் - பாய்க
ர் - தேர்தல்
ல் - வெல்க
வ் - பார்வை, தெய்வம்
ழ் - கீழ்மை
ள் - கள்வன்

- சொற்களில் ய், ர், ழ் ஆகிய மெய்கள் வரும்போது மூன்று மெய்கள் சேர்ந்து வருதலும் உண்டு. மூன்றாவது மெய் உயிர்மெய்யாக இருக்கும்.

வாய்க்கால்
தேர்ச்சி
வாழ்க்கை

பயிற்சி

1. மாத்திரை என்பது யாது?
2. பின்வருவம் சொற்களில் முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலி ஆகியவற்றை வேறுபடுத்தி எழுதுக.
கோயில், மையல், பக்கல், சாம்பர், நேயம், கலன், அறன்

முன்னொட்டுக்களும் பின்னொட்டுக்களும்

நக்கீரன், மீயுயர், விஞ்ஞானம், அனுகூலம் முதலான சொற்கள் கீரன், உயர், ஞானம், கூலம் எனும் சொற்களின் முன்னால் ந, மீ, வி, அனு முதலிய ஒட்டுக்களை முன்னால் சேர்த்தமையால் உருவானவை.

ந + கீரன் = நக்கீரன்

மீ + உயர் = மீயுயர்

வி + ஞானம் = விஞ்ஞானம்

அனு + கூலம் = அனுகூலம்

இதேபோல பாற்காரன், குணவதி, கொடையாளி, பண்பாடு முதலான சொற்கள் பால், குணம், கொடை எனும் சொற்களுடன் காரன், வதி, ஆளி முதலிய ஒட்டுக்களை பின்னால் சேர்த்தமையால் உருவானவை.

பால் + காரன் = பாற்காரன்

குணம் + வதி = குணவதி

கொடை + ஆளி = கொடையாளி

இவ்வாறு தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தில் முன்னொட்டுக்களும், பின்னொட்டுக்களும் இணைந்து சொல்லாக்கம் பெறுவது மொழியாக்க வளத்துக்கு முக்கியமானதாகும்.

பொதுவாக முன்னொட்டுக்கள் தமிழில் குறைவு. பின்னொட்டுக்களே அதிகம்.

இங்கு சில முன்னொட்டுக்களும் பின்னொட்டுக்களும் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் புதுப்புதுச் சொல்லாக்கத்திற்கு இவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

முன்னொட்டுக்கள்

அல் - அஃறிணை, அல்வழி, அன்மொழி

மறு - மறுமலர்ச்சி, மறுதலை

முன் - முன்னோக்கு

அ - அநீதி

பிர - பிரயோகம், பிரவாகம்

அவ - அவமதி, அவமானம்

சுய - சுயவரம்

பின்னொட்டுக்கள்

ஆளி - நோயாளி
- பாட்டாளி
- முதலாளி
- விருந்தாளி

வாதி - அரசியல்வாதி
- நியாயவாதி
- யதார்த்தவாதி

மார் - குருமார்
- தம்பிமார்
- தங்கைமார்

வான் - கனவான்
- சத்தியவான்
- நீதவான்

மான் - கோமான்
- பக்திமான்
- கல்விமான்

மை - பெருமை
- அடிமை
- குடிமை
- தலைமை
- பொறுமை

பாடு - இடர்பாடு
- உடன்பாடு
- தலைப்பாடு
- புறப்பாடு
- வெளிப்பாடு

ஈடு - இடையீடு
- காப்பீடு
- குறியீடு
- முதலீடு

கோள் - எடுகோள்
- கடல்கோள்
- கருதுகோள்
- மேற்கோள்

அம் - ஆட்டம்
- கூட்டம்
- மயக்கம்
- விளக்கம்

படை - அடிப்படை
- ஆற்றுப்படை
- வெளிப்படை

உறை - உள்ளுறை
- கையுறை
- வாயுறை